

15. december 2021
Sagsnr.: 19/07968
Klagenr.: 1005008
EVAJP

AFGØRELSE

i klagesag om Ishøj Kommunes screeningsafgørelse om, at forslag til kommuneplantillæg nr. 10 og forslag til lokalplan nr. 1.88, ikke skal miljøvurderes

Ishøj Kommune traf den 3. september 2019 afgørelse om, at der ikke skal gennemføres en miljøvurdering af forslag til kommuneplantillæg nr. 10 og forslag til lokalplan nr. 1.88, Ørnekers Vænge Syd (screeningsafgørelse).

En grundejerforening har klaget over screeningsafgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om proceduren er foregået i overensstemmelse med miljøvurderingslovens krav om høring
- Om miljøvurderingslovens minimumskrav til en miljøscreening er opfyldt i forhold til påvirkning på dyr, støj, luftforurening og fredsskov.
- Om kommunen burde have inddraget indbliksgener, parkering og reflektioner som miljøparametre i forbindelse med miljøscreeningen.
- Om der skulle være foretaget en miljøvurdering af planerne.

Planklagenævnet kan ikke behandle det øvrige klagepunkt i sagen

Planklagenævnet ophæver screeningsafgørelsen.

Det betyder, at screeningsafgørelsen ikke længere gælder.

Planklagenævnet konstaterer i øvrigt, at lokalplanen og kommuneplantillægget lider af en væsentlig retlig mangel og derfor er ugyldige.

Planklagenævnet
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37 79 55 26
www.naevneshus.dk

Indhold

1. Sagens oplysninger.....	3
1.1. Området og plangrundlaget.....	3
1.2. Klagen og bemærkningerne hertil.....	4
2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse.....	4
2.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse.....	4
2.1.1. Generelt om Planklagenævnets kompetence og prøvelse.....	4
2.1.2. Forhold, som ikke behandles.....	4
2.1.3. Miljøvurderingslov, som sagen er behandlet efter.....	5
2.2. Miljøscreening eller obligatorisk miljøvurdering.....	5
2.3. Høring.....	6
2.3.1. Klagen.....	6
2.3.2. Generelt om høringsreglerne.....	6
2.3.3. Planklagenævnets vurdering.....	6
2.4. Indholdet af kommunens miljøscreening.....	7
2.4.1. Generelt om kravene til indholdet af en miljøscreening.....	7
2.4.2. Støj.....	7
2.4.3. Påvirkning af bilag IV-arter (spidssnudet frø).....	10
2.4.4. Luftkvalitet.....	13
2.4.5. Indbliksgener.....	13
2.4.6. Fredsskov.....	14
2.4.7. Parkering.....	15
2.4.8. Refleksioner.....	16
3. Afsluttende bemærkninger.....	17
4. Meddelelse og offentliggørelse af afgørelsen.....	18

1. Sagens oplysninger

1.1. Området og plangrundlaget

Området

Sagen vedrører [kommuneplantillæg nr. 10](#) samt [lokalplan nr. 1.88, Ørnekærs Vænge Syd](#). Kommunen har udarbejdet én screening der omhandler forslag til kommuneplantillæg nr. 10, og én screening der omfatter forslag til lokalplan nr. 1.88.

Planområdet omfatter et grønt område beliggende i landzone, sydøst for parcelhusområdet Ørnekærs Vænge, på samlet ca. 2,5 ha. Lokalplanområdet er en ubebygget græsmark, som tidligere har været dyrket. Lokalplanområdet ligger naturnært op ad en grøn kile mod syd og mod vest ud til en ådal. Mod nordvest er planområdet afgrænset af en række af træer langs Ørnekærs Vænge, mens et skovbryn op til fredsskov afgrænser området mod sydøst. Området kan ses af bilag 1, billede 1.

Området ligger ca. 700 m sydøst for Køge Bugt Motorvejen.

Det vedtagne plangrundlag

Planerne muliggør opførelse af et nyt boligområde med både etagebyggeri og rækkehuse.

Lokalplanområdet består af 3 delområder. I delområde A på ca. 6.000 m² kan der opføres 12 rækkehuse, i delområde B på ca. 12.600 m² kan der opføres etagebyggeri til et seniorbofællesskab, mens delområde C på ca. 4.600 m² skal forblive en grøn kile og sikre overgangen mellem bebyggelse og ådal.

Om den grønne kile i delområde C fremgår det af redegørelsen til lokalplanen, at der ud mod ådalen syd for etageboligerne skal være beplantningszoner med afskærmende skovbeplantning, der vil formidle overgangen mellem bebyggelse og landskab. Trægrupperne vil skabe en varieret natur- og landskabsoplevelse med lange kig mellem beplantningszonerne ned mod ådalen fra bebyggelsen og stierne. Dermed understøttes de eksisterende kvaliteter i landskabet med kontrasterne mellem de åbne græsningsarealer, den tætte bevoksning ved åen samt fredskoven.

Det følger af lokalplanen, at planrådets delområde A og B overgår fra landzone til byzone, mens delområde C fastholdes i landzone.

Kommuneplan 2020-2032

Ishøj Kommune har 24. juni 2020 vedtaget kommuneplan 2020-2032 for Ishøj Kommune. Kommuneplanen trådte i kraft den 2. juli 2020. Samme dag er kommuneplantillæg nr. 10 blevet afløst.

I kommuneplan 2020-2032 er rammeområderne 1.B.29, 1.B.30 og 1.F13 videreført.

1.2. Klagen og bemærkningerne hertil

I sagen indgår følgende materiale fra klageren: Klagen af 2. oktober 2019 samt yderligere bemærkninger af 16. januar 2020 og 17. maj 2020.

Kommunen er kommet med bemærkninger til klagen den 29. oktober 2019.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 29. oktober 2019.

Klagen og bemærkningerne er i deres helhed indgået i sagsbehandlingen. De enkelte klagepunkter er kort gengivet nedenfor under afsnit 2.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

2.1.1. Generelt om Planklagenævnets kompetence og prøvelse

Afgørelser efter miljøvurderingsloven kan påklages efter de klageregler, der er fastsat i den lovgivning, som planen eller programmet er udarbejdet i henhold til, jf. § 48, stk. 1, i miljøvurderingsloven.

De planer, der er klaget over i denne sag, er udarbejdet i henhold til planloven, og screeningsafgørelsen kunne derfor påklages til Planklagenævnet.

Planklagenævnet kan alene tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes udarbejdelse af en plan, jf. § 58, stk. 1, nr. 3, i planloven.¹

Retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger.

Det er ikke et retligt spørgsmål, om en plans indhold er hensigtsmæssigt. Endvidere fastlægger miljøvurderingsloven ikke grænser for, hvad myndighederne kan beslutte af politiske, økonomiske eller andre grunde, men stiller alene krav til procedurerne og indholdet af grundlaget for beslutningerne forud for vedtagelse af planer omfattet af loven. Begrænsninger i niveauet for tilladelige miljøpåvirkninger følger af anden lovgivning.

2.1.2. Forhold, som ikke behandles

Det er i klagesagen anført, at arealet hvor der skal etableres boliger, er en del af den nuværende fingerplan, og at erstatningsarealet ikke er sammenhængende med fingerplanens område, og at konsekvenserne heraf ikke er vurderet.

¹ Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

For så vidt angår spørgsmålet om Fingerplanen og erstatningsnatur, kan Planklagenævnet konstatere, at lokalplanområdet er udtaget af Fingerplanen ved revisionen heraf i 2013. Det påklagede forhold vedrører således ikke kommunens screeningsafgørelse af 3. september 2019 om at forslag til kommuneplantillæg nr. 10 og lokalplanforslag nr. 1.88, ikke skal miljøvurderes. Nævnet afviser derfor at tage stilling til klagepunktet.

2.1.3. Miljøvurderingslov, som sagen er behandlet efter

Den nugældende miljøvurderingslov trådte i kraft den 16. maj 2017.²

Den påklagede screeningsafgørelse er truffet i september 2019, og de miljøscreenede planer var ikke under tilvejebringelse før 16. maj 2017. Planklagenævnet har derfor behandlet klagepunkter i forhold til screeningsafgørelsen efter den bekendtgørelse af miljøvurderingsloven, som blev udstedt i 2018.³

2.2. Miljøscreening eller obligatorisk miljøvurdering

Der skal gennemføres en miljøvurdering af en række nærmere angivne planer og programmer, som fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser til projekter, der er omfattet af lovens bilag 1 og 2, jf. § 8, stk. 1, nr. 1 (obligatorisk miljøvurdering). Det gælder bl.a. bilag 2, pkt. 10 b), om anlægsarbejder i byzoner, herunder opførelse af butikcentre og parkeringsanlæg.

Hvis en plan, der er omfattet af denne bestemmelse, fastlægger anvendelsen af et mindre område på lokalt plan eller alene indeholder mindre ændringer i en sådan plan, skal der dog kun gennemføres en miljøvurdering, hvis planen må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 8, stk. 2, nr. 1 (miljøscreening).

Der skal også gennemføres en miljøvurdering af planer og programmer, som i øvrigt fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser til projekter, som myndigheden vurderer, kan få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 8, stk. 2, nr. 2, jf. § 8, stk. 1, nr. 3 (miljøscreening). Planer, der er omfattet af loven uden at være opført på bilag 1 og 2, skal således kun miljøvurderes efter denne bestemmelse, hvis de kan få væsentlig indvirkning på miljøet.

Planklagenævnet finder, at planerne i den konkrete sag er omfattet af miljøvurderingslovens § 8, stk. 1, nr. 1, men at der er tale om planer, som fastlægger anvendelsen af et mindre område på lokalt plan. Nævnet lægger herved vægt på, at planområdet alene udgør ca. 2,5 ha, hvilket må anses som et areal

² Oprindeligt lov nr. 425 af 18. maj 2016 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), afløst af lovbekendtgørelse nr. 448 af 10. maj 2017, som var gældende ved lovens ikrafttræden. Lovbekendtgørelse nr. 448 er efterfølgende afløst af lovbekendtgørelse nr. 1225 af 25. oktober 2018 og senest lovbekendtgørelse nr. 973 af 25. juni 2020, som dog i vidt omfang indeholder enslydende bestemmelser.

³ Lovbekendtgørelse nr. 1225 af 25. oktober 2018 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

af begrænset størrelse. Der er således kun pligt til at udarbejde en miljøvurdering, hvis planen må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. lovens § 8, stk. 2, nr. 1.

2.3. Høring

2.3.1. Klagen

Klageren har anført, at ændringen af zonestatus ikke har været i høring.

Planklagenævnet har forstået dette som en klage over, at miljøvurderingslovens regler om høring ikke er overholdt.

2.3.2. Generelt om høringsreglerne

Det følger af den dagældende miljøvurderingslovs § 32, stk. 1, nr. 1, at kommunen har pligt til at foretage en høring af berørte myndigheder, inden kommunen træffer en screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 10.

Det fremgår derudover af miljøvurderingslovens § 33, at en screeningsafgørelse efter § 10 om, at der ikke skal gennemføres en miljøvurdering af en plan, skal offentliggøres med begrundelse snarest muligt og før den endelige vedtagelse af planen. Offentliggørelsen skal indeholde oplysning om, hvorvidt afgørelsen kan påklages, og fristen herfor.

2.3.3. Planklagenævnets vurdering

Der er ikke i miljøvurderingslovens § 32, stk. 1, krav om høring af offentligheden i forbindelse med, at kommunen træffer en screeningsafgørelse. Der er således alene krav om, at der skal foretages en høring af berørte myndigheder.

Kommunen har således ikke i medfør af miljøvurderingsloven en pligt til at foretage en høring af eller i øvrigt inddrage borgere i forbindelse med, at der træffes en screeningsafgørelse om, at et planforslag ikke skal miljøvurderes.

Planklagenævnet finder, at kommunen har overholdt miljøvurderingslovens regler om høring. Nævnet lægger vægt på, at det fremgår af afsnittet om miljøvurderingsloven i redegørelsen til lokalplanforslaget, at screeningen har været i høring hos Kroppedal og Park-, Vej- og Miljøcentret, som berørte myndigheder.

Nævnet bemærker i forlængelse heraf, at det fremgår af plandata, at lokalplanforslaget har været i offentlig høring i perioden den 5. september 2019 til den 31. oktober 2019.⁴

Planklagenævnet kan derfor ikke give medhold i klagepunktet.

⁴ <https://visplaner.plandata.dk/visplaner/lokalplaner.html>.

2.4. Indholdet af kommunens miljøscreening

2.4.1. Generelt om kravene til indholdet af en miljøscreening

Formålet med miljøvurderingsloven er at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau og at bidrage til integrationen af miljøhensyn under udarbejdelsen og vedtagelsen af bl.a. planer.

Grundlaget for en miljøscreening fremgår af bilag 3, jf. § 10. Af bilaget fremgår en række kriterier for bestemmelse af den sandsynlige betydning af planens indvirkning på miljøet, herunder kriterier i forhold til planens karakteristika og kendetegn ved indvirkningen og det område, som kan blive berørt.

Kravene til, hvilke forhold/miljøparametre i og eventuelt uden for lokalplanområdet, der skal inddrages i screeningen (screeningens omfang), og detaljeringsgraden af screeningen afhænger desuden af de konkrete forhold. Omfanget og detaljeringsgraden må således tilpasses indholdet af det enkelte planforslag, hvilket altid er en konkret vurdering i henhold til bl.a. lovens formål, lokalplanområdets sårbarhed og udstrækning, den eksisterende planlægning samt de muligheder, planlægningens realisering medfører.

Det fremgår således også af bilag 3, at der i en miljøscreening skal tages hensyn til indvirkningens størrelsesorden og rummelige udstrækning (det geografiske område og størrelsen af den befolkning, som kan blive berørt). Der skal desuden være tale om en væsentlig indvirkning, jf. lovens § 8, stk. 2, før det udløser en pligt til miljøvurdering.

Med hensyn til omfanget af de oplysninger, som skal tilvejebringes, bemærkes, at en miljøscreening er en oversigtlig vurdering eller et umiddelbart skøn over, om et konkret planforslag, der *ikke* er omfattet af kravet om obligatorisk miljøvurdering, vil skulle miljøvurderes. Der stilles således ikke i forbindelse med en miljøscreening de samme krav til detaljeringsgraden af vurderingen som ved en miljøvurdering.

Miljøvurderingsloven indeholder herunder ikke krav om, at der i sager om miljøscreening af planer, skal foretages detaljerede undersøgelser af planområdet. Et sådant krav kan heller ikke udledes af officialprincippet. I de situationer, hvor der ikke er obligatorisk miljøvurderingspligt, er det tvært imod forudsat i loven, at der i første omgang alene skal ske en oversigtlig vurdering/et umiddelbart skøn, hvilket ofte kan ske ud fra eksisterende registre og oplysninger i kommunen.

2.4.2. Støj

Miljøvurderingsloven

Klageren anfører, at der ikke er foretaget støjmålinger i området, og at der kun eksisterer støjberegninger vedrørende støj fra Køge Bugt Motorvejen. Støjen fra motorvejen overskrider de vejledende støjgrænser. Klageren anfører videre, at screeningen kun forholder sig til støjpåvirkningen indendørs, og

at der mangler en vurdering af, hvorvidt støjgrænserne kan overholdes uden-dørs.

Generelt om støj

Det fremgår af miljøvurderingslovens bilag 3, at der i en miljøscreening bl.a. skal tages hensyn til miljøproblemer af relevans for planen eller programmet, herunder faren for menneskers sundhed og miljøet. Dette gælder bl.a. i forhold til støj. Det fremgår desuden af § 1, stk. 2, at en miljøvurdering bl.a. omfatter planers sandsynlige væsentlige indvirkning på bl.a. materielle goder.

Dette indebærer efter Planklagenævnets opfattelse, at støjbelastningen af planområdet som følge af trafik fra omkringliggende veje efter omstændighederne skal indgå i en miljøscreening. Trafikstøj er således en relevant og væsentlig faktor at inddrage i mange planer for byggeprojekter, som ligger ud til eksisterende veje, som er meget trafikerede.

Der er ikke i miljøvurderingsloven noget krav om en bestemt beskyttelse af miljøet eller naturen, herunder at bestemte grænseværdier kan overholdes. Reglerne i miljøvurderingsloven har alene processuel karakter. Hvis der med planlægningen muliggøres aktiviteter, der vil medføre en overskridelse af gældende grænseværdier, vil dette dog efter Planklagenævnets opfattelse tale med betydelig vægt for, at planen ikke blot kan miljøscreenes, men skal miljøvurderes.

Det fremgår af vejledningen om støj fra veje, at den vejledende grænseværdi for vejtrafikstøj er Lden 58 dB(A) for bl.a. boligområder.⁵ Denne grænseværdi skal ifølge vejledningen være overholdt over alt i området – både ved facaderne og på udendørs opholdsarealer.

Grænseværdierne udtrykker den støjbelastning, der efter Miljøstyrelsens vurdering er miljømæssigt og sundhedsmæssigt acceptabel. Planklagenævnet finder derfor generelt, at en lokalplan, som muliggør byggeri, hvor Miljøstyrelsens grænseværdier for støj fra veje overholdes, ikke vil være miljøvurderingspligtig som følge af trafikstøj.⁶

Planklagenævnets vurdering

Det fremgår af kommunens screeningskema i afsnittet *Trafik* under miljøparameteret *Støj*, at lokalplanen skal tage højde for trafikstøj på de fælles opholdsarealer fra Køge Bugt Motorvejen og Ishøj Parkvej. Ligeledes fremgår det under miljøparameteret *Indendørs støjpåvirkning*, at lokalplanområdet ligger på et støjplaget areal, og at udformning og placering af bygningerne tager højde for at afskærme den indendørs støjpåvirkning fra motorvejen.

⁵ Miljøstyrelsens vejledning nr. 4/2007 om støj fra veje.

⁶ Se f.eks. Planklagenævnets afgørelse af 6. november 2019 i sagsnr. [18/06356](#). Afgørelsen kan ses på afgørelsesportalen: <https://pkn.naevneneshus.dk/>.

Af redegørelsen til lokalplanforslaget (s. 22) fremgår det, at det som minimum skal sikres, at støjbelastningen i boligområder ikke overstiger Miljøstyrelsens vejledende regler om støj fra veje, og at lokalplanen i sin placering af bygninger tager udgangspunkt i så vidt som muligt at skærme for egne fælles friarealer og private haver til rækkehusene, så krav til støj bliver imødekommet.

Videre fremgår det af redegørelsen (s. 23), at lokalplanen opdeler fælles opholdsarealer i primære og sekundære fælles opholdsarealer. For primære opholdsarealer gælder det, at en støjgrænse på 58 dB skal overholdes, mens en mindre overskridelse af støjkravene kan accepteres på de sekundære opholdsarealer.

Det fremgår, at etagebebyggelsens primære fælles opholdsareal er det glasoverdækkede gårdrum, som alle lejligheder har direkte adgang til. Derudover har alle etageboliger en altan eller en terrasse på den ydre facade, som hører under det sekundære opholdsareal, og her accepteres en mindre overskridelse af støjkravet.

Rækkehusenes primære opholdsarealer er de private for- og baghaver. For de to rækkehuse mod vest gælder det, at deres primære friareal betegnes som den nord-østvendte have. Der vil blive opsat støjskærme på to m for at sikre støjkravene.

Af lokalplanforslagets redegørelse (s. 23) fremgår ligeledes et støjkort, hvor de bygninger, som lokalplanen muliggør, er indtegnet. Støjkortet kan ses af bilag 1, billede 2.

Planklagenævnet lægger på baggrund af støjkortet og lokalplanredegørelsen i øvrigt, til grund, at grænseværdierne for vejstøj ikke kan overholdes overalt i planområdet, herunder på alle etagebyggeriets facader.

Planklagenævnet finder ikke, at en kommune kan sondre mellem primære og sekundære opholdsarealer i forbindelse med en vurdering af, hvorvidt gældende støjgrænser kan overholdes ved planlægning for støjfølsom anvendelse i støjbelastede områder, eller at kommunen kan se bort fra en overskridelse af støjgrænserne på den ene facade af et boligbyggeri. Nævnet lægger herved navnlig vægt på, at grænserne for vejstøj ifølge Miljøstyrelsens vejledning skal være overholdt overalt i det pågældende område, herunder på ”udendørs opholdsarealer” og ved bygningernes facader. Det fremgår af støjkortet i lokalplanforslagets redegørelse (s. 23), at støjgrænserne ikke kan overholdes i en betydelig del af lokalplanområdet, herunder ved det planlagte etagebyggeris nordvestlige facade.

Lokalplanen muliggør således byggeri, hvor Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for vejstøj ikke kan overholdes, hvilket kommunen ikke har forholdt sig til i miljøscreeningen, og nævnet finder på den baggrund ikke, at kommunen har foretaget en tilstrækkelig vurdering af støjpåvirkningen for

den planlagte bebyggelse. Planklagenævnet finder, at dette er en væsentlig retlig mangel ved miljøscreeningen.

Nævnet finder i øvrigt, at de konstaterede overskridelser udgør en væsentlig påvirkning af miljøet, som medfører krav om miljøvurdering. Nævnet lægger herved vægt på, at det fremgår af støjkortet, at de vejledende støjgrænser ikke kan overholdes i en betydelig del af lokalplanområdet.

Planklagenævnet bemærker i forlængelse heraf, at det følger af planlovens § 15 a, stk. 1, at en lokalplan kun må udlægge støjbelastede arealer til støjfølsom anvendelse, som f.eks. boliger, hvis planen med bestemmelser om etablering af afskærmningsforanstaltninger, kan sikre den fremtidige anvendelse mod støjgener.

2.4.3. Påvirkning af bilag IV-arter (spidssnudet frø)

Klagen

Klageren anfører, at lokalplanen medfører, at spredningskorridoren mellem naturområder afskæres, hvilket vil medføre en påvirkning af bilag IV-arten spidssnudet frø og andre sjældne arter. Videre anfører klageren, at det ikke fremgår af screeningen, hvor spidssnudet frø findes, og hvilke passager den måtte have mellem vandhuller i området. Screeningen indeholder derudover ikke en vurdering af andre sjældne dyrearter, der periodevis er registreret i området.

Generelt om bilag IV-arter

Der er i habitatdirektivet⁷ fastsat regler om beskyttelse af bestemte dyre- og plantearter (bilag IV-arter).

For dyrearter nævnt i habitatdirektivets bilag IV, litra a, er der forbud mod forsætlig forstyrrelse af disse arter, i særdeleshed i perioder, hvor dyrene yngler, udviser yngelpleje, overvintrer eller vandrer, jf. artikel 12, stk. 1, litra b. Der er desuden forbud mod beskadigelse eller ødelæggelse af yngle- eller rastområder, jf. artikel 12, stk. 1, litra d. Beskyttelsen er generel og vedrører ikke kun særligt udpegede områder. Beskyttelsen omfatter desuden både forsætlig og uforsætlig beskadigelse og ødelæggelse.

Spidssnudet frø er oplistet i habitatdirektivets bilag IV.

Habitatdirektivet er implementeret i dansk ret i flere regelsæt, bl.a. planhabitatbekendtgørelsen fra 2016.⁸

Det følger af bekendtgørelsens § 7, stk. 2, at et planforslag ikke kan vedtages,

⁷ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

⁸ Bekendtgørelse nr. 1383 af 26. november 2016 om administration af planloven i forbindelse med internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

hvis gennemførelse af planen kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder i det naturlige udbredelsesområde for de dyrearter, der er optaget i habitatdirektivets bilag IV, litra a. Vurderingen heraf skal fremgå af redegørelsen til planforslaget, jf. § 7, stk. 3 i bekendtgørelsen.

I de sager, hvor der er et formelt krav om screening, f.eks. i sager om miljøscreening efter miljøvurderingsloven, kan vurderingen i forhold til bilag IV-arter ske i sammenhæng med screeningen, jf. habitatvejledningen.⁹ I en miljøscreening skal der desuden bl.a. tages hensyn til miljøproblemer af relevans for planen og faren for miljøet, jf. miljøvurderingslovens § 10, jf. bilag 3. Dette indebærer, at der i en miljøscreening skal indgå en vurdering af en eventuel påvirkning af bilag IV-arter som følge af planen.

Økologisk funktionalitet

Det fremgår af vejledningen til den habitatbekendtgørelsen, at yngle- eller rasteområder kan bestå af flere lokaliteter, der tjener som levesteder for den samme bestand. En bredere økologisk forståelse af yngle- og rasteområder giver mulighed for en mere fleksibel tilgang i områder med især mere udbrede bilag IV-arter.¹⁰

Forudsætningen er, at den økologiske funktionalitet af et yngle- eller rasteområde for bilag IV-arter opretholdes på mindst samme niveau som hidtil.

Krav til tilvejebringelsen af oplysninger om bilag IV-arter

Spørgsmålet om, i hvilket omfang der skal foretages en nærmere undersøgelse af, om et område er et naturligt udbredelsesområde for en beskyttet art efter habitatdirektivets bilag IV, er ikke reguleret. Spørgsmålet om, i hvilket omfang en myndighed generelt er forpligtet til at foretage konkrete undersøgelser af bilag IV-arters forekomst og omfanget af disse, er heller ikke reguleret.

En eventuel undersøgelsespligt og det potentielle omfang af denne, afhænger således af lovgivningen om bilag IV-arter og de ulovbestemte forvaltningsretlige principper, herunder officialprincippet (undersøgelsesprincippet), som kommunen skal påse overholdt. Kravene til forvaltningens sagsoplysning angår tilvejebringelsen af et fyldestgørende grundlag for afgørelsen. Kravene til oplysning af faktum kan ikke præciseres generelt og er i vid udstrækning af skønsmæssig karakter.

I sager om vurdering af bilag IV-arter kan der foretages en indledende vurdering (en slags "screening") af, om de konkrete aktiviteter, en plan giver mulighed for, vil kunne beskadige eller ødelægge yngle- og rasteområder. Dette kan ske ud fra en faglig viden om arternes overordnede fordeling, levevis og

⁹ Habitatvejledningen, december 2020, afsnit 9.6.3.

¹⁰ Habitatvejledningen, december 2020, afsnit 9.7.1.4.

levesteder. I de situationer, hvor den indledende vurdering viser, at bilag IV-arter kan påvirkes, skal kommunen belyse sagen nærmere for at vurdere, om yngle- og rasteområder bliver beskadiget eller ødelagt eller forskellige livsstadier af bilag IV-planter bliver ødelagt.¹¹

Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder, at kommunen har tilvejebragt de fornødne oplysninger og har foretaget den fornødne vurdering af planernes mulige påvirkning af yngle- og rasteområder for bilag IV-arter. Nævnet finder desuden ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at planerne ikke vil medføre en påvirkning af spidssnudet frø eller andre sjældne dyrearter.

Nævnet lægger vægt på, at kommunen ved screeningen har inddraget oplysninger om tidligere registreringer i området. Det fremgår således af kommunens screening af lokalplanforslaget, at der er registreret sjældne, udryddelsestruede eller fredede arter ca. 200-350 meter vest for lokalplanen, og at det vurderes, at lokalplanen ikke vil påvirke arternes yngle- og rasteområder. Det fremgår desuden af kommunens bemærkninger til klagesagen, at der i et område 300-350 m sydvest for lokalplanområdet i 2009 blev registreret spidssnudet frø, men at arten efterfølgende ikke er genfundet. Videre anfører kommunen, at der i en sø vest for denne registrering i 2017 blev registreret lille vand-salamander, skrubtudse og butsnudet frø.¹²

Nævnet har derudover lagt vægt på kommunens oplysninger om, at lokalplanområdet omfatter et tidligere opdyrket markareal som er tørt med dominans af græs, mælkebøtter og kløver, og som dermed ikke indeholder egnede strukturer der kan udgøre levesteder for spidssnudet frø. Planområdet vurderes således ikke at være et passende levested for arterne, idet deres primære yngle- og rasteområder er steder, hvor der er vandhuller, skov, mose og engarealer.

Planklagenævnet finder ligeledes, at kommunen i tilstrækkelig grad har foretaget en vurdering af påvirkningen af spredningskorridoren inden for lokalplanområdet. Nævnet lægger herved vægt på, at det fremgår af screeningskemaerne, at ådalen og fredskoven fortsat vil kunne fungere som spredningskorridor. Derudover lægger nævnet vægt på, det af lokalplanforslagets redogørelse og forslagets § 8.3 fremgår, at delområde C skal udgøre en grøn kile med beplantning af naturligt forekommende arter mellem byggeriet og ådalen, hvilket vil formidle overgangen mellem bebyggelse og landskab. Hertil kommer, at ådalen, som er spredningskorridor, fortsat vil være friholdt i et 100-150 meter bredt bælte hele vejen til fredskoven, der ligger øst for planområdet.

¹¹ Habitatvejledningen, afsnit 9.6.3.

¹² Planklagenævnet bemærker, at disse arter ikke er opført på habitatdirektivets bilag IV.

2.4.4. Luftkvalitet

Klagen

Klageren anfører, at luftkvaliteten har en stor påvirkning på folk og at spredning af emissioner fra trafikken på motorvejen derfor bør vurderes.

Generelt om luftkvalitet

Det fremgår af miljøvurderingslovens bilag 3, at der i en miljøscreening bl.a. skal tages hensyn til miljøproblemer af relevans for planen eller programmet, herunder faren for menneskers sundhed og miljøet.

Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder, at kommunen har foretaget den fornødne vurdering i forhold til luftkvalitet. Klagen eller sagens oplysninger giver desuden ikke nævnet grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at dette forhold ikke udløser en miljøvurderingspligt.

Nævnet lægger vægt på, at luftkvaliteten er beskrevet i screeningsskemaet, hvor det fremgår, at biltrafikken ikke vurderes at medføre væsentlige påvirkninger af miljøet.

2.4.5. Indbliksgener

Klagen

Klageren anfører, at byggeriet vil medføre indbliksgener for de nærliggende boliger, hvilket ikke er vurderet i screeningen.

Generelt om indbliksgener

Planklagenævnet bemærker indledningsvis, at ikke enhver nabogene udløser et krav om miljøvurdering. Der skal således være tale om en type af påvirkning, der er omfattet af miljøvurderingsloven. Desuden skal den have et vist omfang.

I forhold til spørgsmålet om, hvilke typer af påvirkning der er omfattet, nævnes i miljøvurderingslovens bilag 3, jf. § 10, bl.a. faren for menneskers sundhed. Det fremgår desuden af § 1, stk. 2, at en miljøvurdering bl.a. omfatter planers sandsynlige væsentlige indvirkning på bl.a. befolkningen, menneskers sundhed og materielle goder og det indbyrdes forhold mellem disse faktorer. Derimod skal der ikke ske en vurdering af planens indvirkning på formueværdien af materielle goder.¹³

Med hensyn til omfanget af påvirkningen fremgår det af lovens bilag 3, at der i en miljøscreening bl.a. skal tages hensyn til miljøproblemer af relevans for

¹³ Svarende til den forståelse af udtrykket ”materielle goder” i VVM-direktivet, som har fundet udtryk i EU-domstolens dom af 14. marts 2013 i sagen C-420/11, Jutta Leth.

planen eller programmet, herunder indvirkningens størrelsesorden og rummelige udstrækning (det geografiske område og størrelsen af den befolkning, som kan blive berørt). Det fremgår desuden af lovens § 1, at der skal udarbejdes en miljøvurdering, hvis en plan kan antages at få væsentlig indvirkning på miljøet.

Dette indebærer efter Planklagenævnets opfattelse, at der efter omstændighederne vil kunne være krav om, at indbliksgener fra det planlagte boligbyggeri skal indgå i en miljøscreening.

Det kan desuden ikke på forhånd udelukkes, at indbliksgener efter omstændighederne kan udgøre en sådan påvirkning af materielle goder, at det kan udløse en pligt til at foretage en miljøvurdering. Der må dog være tale om betydelige indbliksgener for en personkreds af en vis størrelse.

Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet bemærker indledningsvist, at indbliksgener ikke er vurderet i screeningskemaet for lokalplanforslaget. Det fremgår dog af kommunens bemærkninger til klagesagen, at der er taget hensyn til den eksisterende bebyggelse ved at byggeriet er trukket langt væk fra vejen og det eksisterende boligområde på den modsatte side af vejen. Derudover bevares vejtræerne på Ørnækærs Vænge, hvilket vil være med til at skærme for indbliksgener.

Planklagenævnet finder på baggrund af ovenstående ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at det ikke var relevant at inddrage indbliksgener i miljøscreeningen.

Nævnet lægger navnlig vægt på, at der til den nærmeste boligbebyggelse på Ørnækærs Vænge er ca. 50 meter fra afgrænsningen af det byggefelt, som i lokalplanforslaget er udlagt til etagebyggeri og at der går en vej imellem de to områder. Hertil kommer, at vejtræerne skal bevares.

Nævnet lægger desuden vægt på, at miljøvurderingslovens § 10 pålægger den konkrete myndighed, i dette tilfælde kommunen, selv at vurdere, hvilke miljøparametre der er relevante at inddrage i den pågældende miljøscreening. Bestemmelsen i miljøvurderingslovens § 10 er udelukkende et krav om inddragelse af relevante miljøparametre og således ikke et krav om, at myndigheden inddrager samtlige parametre i deres afgørelse.

Klagen eller sagens oplysninger giver desuden ikke nævnet grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at dette forhold ikke udløser en miljøvurderingspligt.

2.4.6. Fredsskov

Klagen

Klageren anfører, at bebyggelsen udføres inden for fredsskovlinjen og at dette ikke er vurderet i screeningen.

Generelt om fredsskov

Det fremgår af miljøvurderingslovens bilag 3, at der i en miljøscreening bl.a. skal tages hensyn til miljøproblemer af relevans for planen eller programmet, herunder værdien og sårbarheden af det område, som kan blive berørt, som følge af særlige karakteristiske naturtræk. Der skal desuden tages hensyn til indvirkningen på områder eller landskaber, som har en anerkendt beskyttelsesstatus på nationalt plan.

En kommune har normalt pligt til at vurdere betydningen af en plan for et område, der er beskyttet som fredsskov. Der kan også efter miljøvurderingsloven efter omstændighederne være et krav om, at en skov eller anden træbevoksning skal inddrages/vurderes i forbindelse med en miljøscreening, navnlig hvis denne har en vis landskabelig eller biologisk funktionalitet.

Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder, at kommunen har tilvejebragt tilstrækkelige oplysninger til at foretage en vurdering i forhold til påvirkningen af fredsskov. Klagen eller sagens oplysninger giver desuden ikke nævnet grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at dette forhold ikke udløser en miljøvurderingspligt.

Nævnet lægger vægt på, at fredsskov og rekreative interesser er beskrevet i screeningskemaet, hvor det fremgår, at lokalplanen skal sikre grænserne op til fredsskovsarealet. Det fremgår derudover af lokalplanforslagets redegørelse, at den østlige del af lokalplanen visse steder overlappes af fredsskov, og at der på fredsskovpligtige arealer ikke må opføres bygninger, etableres anlæg eller gennemføres terrænændringer.

Nævnet lægger desuden vægt på, at det fremgår af kommunens bemærkninger, at der i forbindelse med byggeriet ikke vil blive fældet træer, som hører til fredsskoven.

2.4.7. Parkering

Klagen

Klageren har anført, at lokalplanen vil medføre en øget parkering i den eksisterende bebyggelse, hvilket bør indgå i en miljøvurdering.

Generelt om parkeringsforhold

Det fremgår af miljøvurderingslovens bilag 3, jf. § 10, at der i en miljøscreening bl.a. skal tages hensyn til miljøproblemer af relevans for planen eller programmet.

Dette indebærer efter Planklagenævnets opfattelse, at de trafikale konsekvenser af planen, herunder i form af støj fra trafik, efter omstændighederne skal

indgå i en miljøscreening. Mangelfulde parkeringsforhold kan medføre yderligere trafik, og parkeringsforhold skal således også efter omstændighederne inddrages.

Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder, at kommunen har foretaget den fornødne vurdering i forhold til parkering. Klagen eller sagens oplysninger giver desuden ikke nævnet grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at dette forhold ikke udløser en miljøvurderingspligt.

Nævnet lægger vægt på, at parkeringsforhold er beskrevet i screeningsskemaet, hvor det fremgår, at der skal anlægges handicapparkering ved etagebyggeriet. Derudover er det også i screeningsskemaet beskrevet, at parkeringsnormen er på henholdsvis 1 parkeringsplads pr. seniorbolig samt 10 % gæsteparkering og 1,5 parkeringsplads pr. bolig. Nævnet bemærker i den forbindelse, at det fremgår af lokalplanforslagets § 7.8, at der som minimum skal anlægges 1 parkeringsplads per seniorbolig samt 6 yderligere parkeringspladser til gæster. Herudover skal der etableres 1,5 parkeringsplads per bolig ved rækkehusene, hvoraf mindst én parkeringsplads skal anlægges ved egen bolig.

2.4.8. Refleksioner

Klagen

Klageren anfører, at etagebyggeriets tagkonstruktion overskrider den maksimale bygningshøjde, og at den vil medføre refleksioner fra glaspartiet og ind over eksisterende boliger.

Generelt om refleksioner

Planklagenævnet bemærker indledningsvis, at ikke enhver nabogene udløser et krav om miljøvurdering. Der skal således være tale om en type af påvirkning, der er omfattet af miljøvurderingsloven. Desuden skal den have et vist omfang.

I forhold til spørgsmålet om, hvilke typer af påvirkning der er omfattet, nævnes i bilag 3 bl.a. faren for menneskers sundhed. Det fremgår desuden af § 1, stk. 2, at en miljøvurdering bl.a. omfatter planers sandsynlige væsentlige indvirkning på bl.a. befolkningen, menneskers sundhed, materielle goder, kulturarv samt arkitektonisk arv, og det indbyrdes forhold mellem disse faktorer.

Det kan ikke på forhånd udelukkes, at lys- og skyggepåvirkninger efter omstændighederne kan have en sådan påvirkning, f.eks. af befolkningen og/eller menneskers sundhed, at det kan udløse et krav om miljøvurdering.

Med hensyn til omfanget af påvirkningen fremgår det af miljøvurderingslovens bilag 3, at der i en miljøscreening bl.a. skal tages hensyn til miljøproble-

mer af relevans for planen eller programmet, herunder indvirkningens størrelsesorden og rummelige udstrækning (det geografiske område og størrelsen af den befolkning, som kan blive berørt). Det fremgår desuden af lovens § 1, at der skal udarbejdes en miljøvurdering, hvis en plan kan antages at få væsentlig indvirkning på miljøet.

Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder, at kommunen har foretaget den fornødne vurdering i forhold til refleksioner fra byggeriet. Klagen eller sagens oplysninger giver desuden ikke nævnet grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at dette forhold ikke udløser en miljøvurderingspligt.

Nævnet lægger vægt på, at refleksioner er beskrevet i screeningsskemaet, hvor det fremgår, at etagebebyggelsens glasfacade er nordvendt. Derudover fremgår det, at vinterhavens glasoverdækning er i en højde, hvor det ikke vil give gener ned i selve bebyggelsen. Refleksioner vurderes på den baggrund ikke at påvirke miljøet væsentligt.

Nævnet lægger desuden vægt på, at det fremgår af kommunens bemærkninger til klagesagen, at tagkonstruktionen overholder den maksimale bygningshøjde på 15 m, og at taget på grund af dets højde og hældning ikke vurderes at skabe gener for naboerne.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet ophæver Ishøj Kommunes afgørelse af 30. september 2019 om, at der ikke skal gennemføres en miljøvurdering af forslag til kommuneplantillæg nr. 10 og forlag til lokalplan nr. 1.88, Ørnekers Vænge Syd (screeningsafgørelse).

Da miljøvurderingen af et planforslag ifølge miljøvurderingslovens § 13 skal gennemføres inden den endelige vedtagelse af planen, og da kommunens afgørelse om ikke miljøvurderingspligt ophæves med denne afgørelse, konstaterer Planklagenævnet i øvrigt, at kommuneplantillæg nr. 10 og lokalplan nr. 1.88, Ørnekers Vænge Syd, lider af en væsentlig retlig mangel og derfor er ugyldige.

Det bemærkes, at der med afgørelsen ikke er taget stilling til planernes overensstemmelse med planloven i øvrigt, men alene forholdet til miljøvurderingsloven.

Planklagenævnet gør opmærksom på, at hvis kommunen behandler planforslagene igen, skal dette ske i overensstemmelse med følgende:

- Der skal foretages en miljøvurdering af planerne, jf. miljøvurderingslovens § 8, stk. 1, nr. 3.

Planklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

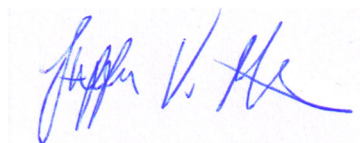
Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.¹⁴ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales. Beløbet vil blive overført til indbetalerens NemKonto inden for ca. en måned

4. Meddelelse og offentliggørelse af afgørelsen

Denne afgørelse gøres tilgængelig for Ishøj Kommune samt for klagerne og disses eventuelle repræsentant via klageportalen. Afgørelsen sendes desuden til eventuelle andre parter i klagesagen som Digital Post.

Afgørelsen vil blive offentliggjort på <https://pkn.naevneneshus.dk/>. Personoplysninger vil blive anonymiseret. Bilag offentliggøres ikke.



Steffie Vilgaard Mortensen
Stedfortrædende formand

Bilag 1: Billedmateriale

¹⁴ Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.